

На много места „Брегалница“ се издига до „Война и Мир“.

Кремен е проявил тжна наблюдателност и любов. Слогът е гладък, дишейки топлота, някъде е богат със остроумие, което се прелива в ирония. Книгата е написана не само да се даде виденс и преживяно, но и да се изнесе едно безумие от проливане на братска кръв, да изкаже сжкровенно тжга и проклетие на своята душа, когато се прибягва към кжрвава разправа.

Равна Добруджа, от Ст. Чилингиров.

Тая книга буди любов към изгубената родна страна. Написана е с вжсторг и вджхновение от Добруджанската природа, с обич към бита на бжлгарина, вярата и копнежите за по-щастливи дни. Авторът рзказва, че в Тулча, Силистра, Добрич, Кюстенджа, Бабадаг и Мачин живеят бжлгари, които всякога живеят с традициите на Бжлгарина; че нейните падини са като мила малка лирическа песен.

Книгата е написана с колоритност и родно чувство към изгубеното. Езикът е прост, но топъл и сжрдечен.

Габарите, роман, от Ив. Кирилов.

До като Чилингиров в форма на непосредствени впечатления от бита и природата на Добруджа ни изниса тоя хубв и мил край—Кирилов в художествено пресжздаване, с влюбе-но око на вжсторжен художник, — както се е изразил младия и даровит критик Д. С. Зографов, — със изобилни поетични краски е нарисувал Добруджанската природа и открил в нея едно неочаквано богатство от бои, форми и звукове.

Заложената идея в романа е любов към земята, преданост към родното, към традиция, адмирация по волния свободен живот сред природата и почитание към труда.

От към език романът е издържан. Пасторалният лжх се навява от сполучливи сжпоставляния на пейзажи с душевните преживявания на действующите лица. Със чист език, който звжн-ти както камбаната, която слуша Петър Габара, кога се прощава с родно село за винаги може би; който достига до мекотата на лунната светла осмивка по харман и до нежната прозрачност на тихите летни утрини пред жетва, в романа са дадени дивни пейзажи и дълбоки преживявания. И ние виждаме колко е мила природата на Добруджа, колко човещина е заложена в гжрдите на Добруджанеца и колко непостижнати добродетели се таят в душите на онези, които тжй малко сме познавали.

Авторът ни е поставил проблемата, която може да се разреши само с обич към труда, с зачитание на завещаното от деди и прадеди.